

— toissijaisesti kumooa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen ratkaistavaksi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisen virkkeen mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se rikkoi asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohtaa.

Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomisen osalta valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin

- teki oikeudellisen virheen, kun se ei tutkinut asianmukaisesti kysymystä siitä, olivatko riidanalaisen merkkien kattamat tavarat samankaltaisia
- teki oikeudellisen virheen soveltaessaan virheellisesti 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, kun se totesi, että riidanalaiset merkit olivat samankaltaisia
- teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että sana MARKO oli merkin Walichnowy Marko hallitseva osa
- teki oikeudellisen virheen, kun se ei määritellyt kohdeyleisöä, jonka keskuudessa oli olemassa sekaannusvaara, ja kun se totesi, että puolalaisen keskivertokuluttajan kannalta oli olemassa sekaannusvaara
- teki oikeudellisen virheen, kun se ei ottanut huomioon merkin Walichnowy Marko mainetta eikä sitä, että kyseisellä merkillä oli Puolassa etusija vuodesta 1995 lähtien
- teki oikeudellisen virheen, kun se ei ottanut huomioon keskivertokuluttajan tarkkaavaisuusastetta riidanalaisen merkkien kattamien tavaroiden suhteen eikä tarkastellut kysymystä siitä, voiko kyseinen tarkkaavaisuusaste vähentää sekaannusvaaraa.

Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 48 artiklan 2 kohdan rikkomisen osalta valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 26 kohdassa virheellisesti, että valittaja totesi vasta suullisessa käsittelyssä, että haettu merkki oli ollut rekisteröitynä Puolassa vuodesta 1995 lähtien.

Valitus, jonka Vetrai 28 srl, aiemmin Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl, ym. on tehnyt 12.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-272/00, Barbini ym. v. Euroopan komissio, 29.1.2013 antamasta määräyksestä

(Asia C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittajat: Vetrai 28 srl, aiemmin Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl ym. (edustajat: avvocato A. Vianello, avvocato A. Bortoluzzi ja avvocato A. Veronese)

Muut osapuolet: Alfredo Barbini srl ym., Italian tasavalta, Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumooa asiassa T-272/00 29.1.2013 annetun unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) määräyksen ja velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat valituksessaan oikeudellisiin virheisiin, joihin on syyllistytty sovellettaessa unionin tuomioistuimen ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa ilmaistuja periaatteita, jotka koskevat yhtäältä komission velvollisuutta perustella valtiontuki-asioissa tekemänsä päätökset ja toisaalta todistustaakan jakautumista SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten osalta.

Valittajien mukaan valituksenalaisessa määräyksessä ei ole noudatettu unionin tuomioistuimen 9.6.2011 antamassa nk. ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa tehtyjä toteamuksia, joiden mukaan komission ”päätöksen on jo itsensä sisällettävä kaikki ne seikat, jotka ovat olennaisia kansallisten viranomaisten pannaessa sitä täytäntöön”. Vaikka tällaisia kansallisten viranomaisten suorittaman täytäntöönpanon kannalta olennaisia seikkoja ei riidanalaisessa päätöksessä ole, yleinen tuomioistuin ei ole tuonut millään tavoin esiin sitä, että komission riidanalaisessa päätöksessään omaksuma menettelytapa on ollut puutteellinen ja johtanut oikeudelliseen virheeseen.

Niiden periaatteiden mukaan, jotka unionin tuomioistuin on tuonut esiin ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa tuen takaisinperimisen osalta, jäsenvaltion — eikä suinkaan yksittäisen tuensaajan — on tapauskohtaisesti esitettävä näyttö siitä, että SETU 107 artiklan 1 kohdan edellytykset täyttyvät. Esillä

olevassa tapauksessa komissio on riidanalaisessa päätöksessään jättänyt tekemättä selkoa siitä, millä tavoin se on selvittänyt edellytysten täytymisen. Tämän johdosta Italian tasavalta — koska sillä ei ole ollut käytettävissään olennaisia seikkoja näytön esittämiseksi takaisinperimistä varten siitä, että myönnettyt helpotukset on katsottava niiden saajien osalta valtiontueksi — on 24.12.2012 antamallaan lailla nro 228 (1 §:n 351 momentissa ja sitä seuraavissa momenteissa) päättänyt todistustaakan kääntämisestä vastoin unionin oikeuskäytäntöä. Italian lainsäätäjän mukaan ei ole valtion vaan niiden yksittäisten yritysten tehtävänä, jotka ovat saaneet myönnettyjä tukia [sosiaaliturvamaksujen] alennuksina, esitettävä näyttö siitä, että mainituilla helpotuksilla ei vääristetä kilpailua eikä vaikuteta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Muussa tapauksessa lähdetään olettamuksesta, jonka mukaan myönnetyllä helpotuksella on voitu vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Valittajien mukaan on selvää, että tämä on ristiriidassa ”Comitato Venezia vuole vivere” -tuomiossa ilmaistujen periaatteiden kanssa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria provinciale di Latina (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Francesco Acanfora v. Equitalia Sud SpA e Agenzia delle Entrate

(Asia C-181/13)

(2013/C 207/08)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria provinciale di Latina

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Francesco Acanfora

Vastaaja: Equitalia Sud SpA — Agente di Riscossione Latina ja Agenzia delle Entrate — Ufficio di Latina

Ennakkoratkaisukysymys

Onko [Decreto legislativo nro 112/1999, ennen siihen tehtyjä muutoksia, 17 §:ssä säädetty] 9 prosentin suuruinen perintäkorvaus SEUT 107 artiklassa tarkoitettu verojen perinnästä suoritettavien korvausten yhteismarkkinoille soveltumaton ja unionin oikeuden vastainen valtiontuki?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API) v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-184/13)

(2013/C 207/09)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Vastapuolet: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko — ja jos on, niin missä määrin — SEU 4 artiklan 3 kohdassa, SEUT 101 artiklassa sekä SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 96 artiklassa tarkoitettu kilpailuvapauden, yritysten vapaan liikkuvuuden, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden suoja esteenä sellaisille unionin jäsenvaltioiden kansallisille säännöksille, joissa asetetaan vähimmäistoimintakustannukset maantiekuljetusten alalle ja määritetään näin ulkopuolelta yksi palvelun vastikkeen ja siten sopimushinnan osatekijä?
- 2) Voidaanko — ja millaisin edellytyksin — tieliikenneturvallisuutta koskevan yleisen edun turvaamiseen liittyvillä tarpeilla oikeuttaa mainittujen periaatteiden rajoituksia, ja voiko asetuksen nro 112/2008 83 bis §:n mukainen vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen olla tällaisesta toiminnallisesta näkökulmasta katsottuna perusteltua?
- 3) Voidaanko vähimmäistoimintakustannusten määrittäminen edellä mainitusta näkökulmasta katsottuna jättää asianomaisten toimijaryhmien välisten vapaaehtoisten yleissopimusten varaan ja toissijaisesti sellaisten elinten tehtäväksi, joiden kokoonpanolle on ominaista se, että niissä ovat vahvasti edustettuina alan yksityisiä taloudellisia toimijoita edustavat tahot, kun lainsäädäntötasolla säädettyjä perusteita ei ole?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) on esittänyt 12.4.2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori ym. v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti ja Ministero dello Sviluppo Economico

(Asia C-185/13)

(2013/C 207/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pääasian asianosaiset

Valittajat: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori, ANCD Associazione Nazionale Cooperative Dettaglianti, Sviluppo Discount SpA, Centrale Adriatica Soc coop, Coop Consorzio Nord Ovest Società Consortile arl, Coop Italia Consorzio Nazionale non Alimentari Società Cooperativa, Coop Centro Italia Società Cooperativa, Tirreno Logistica srl, Unicoop Firenze Società Cooperativa, CONAD — Consorzio Nazionale Dettaglianti — Soc. Coop., Conad Centro Nord Soc. Coop, Commercianti Indipendenti Associati Soc. Coop, Conad del Tirreno Soc. Coop, Pac2000A Soc. Coop, Conad Adriatico Soc. Coop, Conad Sicilia Soc. Coop ja Sicilconad Mercurio Soc. Coop